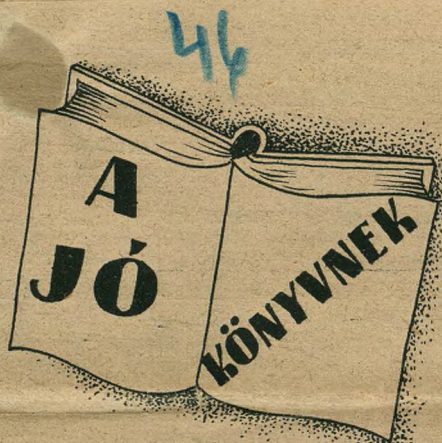

Magyar Rádió

Lap:

Megjelent: 1947 JAN. 3 1.

A félköralakú pult előtt valósággal sorbaállnak. Idősebb munkások, fiatal lányok, gimnazista diákok, villamoskalauzok és közép-korú asszonyok bevasárlókossárral a karjukon. Türelemmel várakoznak, hogy beadhassák a tisztviselőnek könyvigénylésüket, amelyet gondosan felírtak a kis rózsaszínű papírlapra.

Itt, a Fővárosi Könyvtár kölcsönzőosztályán percek alatt omlik össze a vád, amelyet különböző helyekről szögeztek az olvasóközönség ellen: az embereknek nem kell a könyv, nem olvasnak, inkább moziba mennek. És látjuk, ez nem az az eset, amikor a látszatot csalással vadolják. A sor egyre újabb könyvigénylőkkel bővül s a szárnyas üvegajtón keresztül belátni az olvasótermekbe, amelyek szintén csúcsgalimat mutatnak. A hosszú asztal egyik végén magas keménygalléros, fekete ruhás öregúr merül bele valamilyen tudományos munkába. „Na jó — mondhatják erre az örök ketkedők, — ő bizonyára régebben is olvasott, különösen, ha forrásmunkára volt szüksége.” Viszont vele szemben az a fiatal kalauzsisasszony bizonyára nem geológiai szakmunkák után kutat.

— Ó, őt már ismerjük itt — mondja Hajdu Henrik igazgató, a kiváló költő és műfordító,

nem kell cégér.

aki gyakran látogatja meg „vendégeit” az olvasótermekben. — Kémiai szakkönyveket olvas. Itt került egyszer véletlenül a kezébe egy kémia-könyv és azóta — részben a mi útmutatásaink alapján — rendszeresen képezi magát a kémia-ban.

Amíg végigmegyünk a könyvtár nagyrészt fűtetlen, gyönyörű barokktermein — a Fővárosi Könyvtár központja az ország legszebb barokk-épülete — megkérdezzük Hajdu Henrik igazgatót: olvasnak-e az emberek és ha igen, mit?

— A Fővárosi Könyvtár, amelyet nagynevű elődömről Szabó Ervin könyvtárnak neveztek el, óriási forgalmat bonyolít le. Míg a nagy állami könyvtárak kölcsönzése összesen tízezer kötet havonta, addig a miénk eléri a három-százszázat. Ebből a hatalmas mennyiségből hetven százalék a szépirodalmi könyvek aránya, a fennmaradó harminc százalék pedig a tudományos irodalom.

— Az írók közül kik vezetnek a listán?

— A munkásság

óriási mértékben kapcsolódott bele a felszabadulás óta az olvasásba és a legmagasabbrendű irodalmat keresi. Elsősorban olyan írók műveit olvassa, akik a szocializmus problémáival foglalkoznak. Maxim Gorkij, Emil Zola és Upton Sinclair vezetnek a listán, míg a magyar írók közül Móríc Zsigmond, Gergely Sándor, Illés Béla, Illyés Gyula munkái a legkeresettebbek, tehát azok, akik a ma tematikájával foglalkoznak. A választék óriási, mert a Fővárosi Könyvtár anyaga a leggazdagabb, több könyvünk van, mint a párisi Sorbonne könyvtárának. A rendkívüli érdeklődés egyik magyarázata az olcsóság, hiszen két-három villamosjegy árértékű esztendőn keresztül olvasónk lehet valaki; ezt a díjat is csak azért kérjük, mert megállított lélektani sajátosság, hogy az emberek túlnyomórésze inkább érdeklődik az olyasmiról, amit olvasónk kap, mint amit ingyen. Minden jel arra mutat, hogy a közönség a Fővárosi Könyvtárat, s ez könnyen érthető, ha figyelembe vesszük, hogy itt nem gépies tisztviselők dolgoznak, hanem lelkes könyvbarátok, akik szívesen szolgálnak útmutatással is az olvasás művészetének el-sajátításához. Sohasem panaszkodunk, ha sok a munka, inkább tiszta örömmel örvendezünk, ha minél többen keresik fel a könyvtárat. A felszabadulás után három fiók-könyvtárat nyitottunk meg, ez a szám most már ötvenháromra emelkedett, bár jelenleg fűtési nehézségek miatt csak huszonhat működik rendszeresen. Ezenkívül három villamoskocsira szerelt mozgókönyvtárunk van, amely esténként a főváros periferiáin hat helyen áll a közönség rendelkezésére, hogy olyanok is könyvhöz juthassanak, akik

A könyvigénylők hosszú sora várakozik a Fővárosi Könyvtár pultja előtt